

22 Απριλίου 2026

Μοναχός Παχώμιος Παντοκρατορινός (1880 - 22 Απριλίου 1974) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Το Κελλί του Αγίου Γεωργίου του Φανερωμένου, στην Παντοκρατορινή Καψάλα

Ο κατά κόσμον Νικόλαος Τριαντάφυλλου ήταν από το χωριό Καλύβια της Β. Εύβοιας. Υπήρξε μετανάστης στην Αμερική, έγγαμος και πατέρας ενός παιδιού. Μετά τον θάνατο του παιδιού του, επέστρεψε στην Ελλάδα κι εγκατέλειψε τα εγκόσμια, υστέρα και από άλλες πικρές περιπέτειες της ζωής του. Κατευθύνθηκε πρώτα στη μονή Κουτλουμουσίου, όπου μόναζε ένας ενάρετος συμπατριώτης του, ο μοναχός Ιωάσαφ († 1928). Εκεί ασθένησε και τον επισκέφθηκε ο Γέροντας Ευλόγιος από το Κελλί του Φανερωμένου, ως πρακτικός ιατρός, για να τον συνδράμει. Έτσι γνωρίσθηκαν και συνδέθηκαν και αργότερα τον ακολούθησε στο Κελλί του Αγίου Γεωργίου του Φανερωμένου, το 1908. Εκάρη μοναχός το 1912.

Image not found or type unknown

Ο Γέροντας Παχώμιος υπήρξε πνευματικός εγγονός του Γέροντα Χατζη-Γιώργη. Ήταν απλός, ήρεμος και ησύχιος. Είχε οσιακό τέλος. Τρεις ημέρες προ της εκδημίας του κάλεσε τον υποτακτικό του Γεώργιο († 1982) και του είπε να πάει να προμηθευθεί ψάρια για την επικείμενη εορτή του Αγίου Γεωργίου και για την κηδεία του. «Εγώ θα γιορτάσω στον Ουρανό», είπε, «με τον Άγιο Γεώργιο, δεν θα είμαι μαζί σας». Έτσι κι έγινε. Με χαρά ψυχής μεγάλη μετάλαβε των αχράντων Μυστηρίων δοξάζοντας εκ βαθέων τον Πανάγαθο Θεό. Την ώρα που εξήρχετο η ψυχή του, στις 22.4.1974, ακούσθηκε αγγελικός χαιρετισμός: «Χαίροις ψυχή απερχομένου». Ο μοναχός Γεώργιος που τον διακονούσε το άκουσε καλά. Ταυτόχρονα ευωδίασε όλο το κελλί και ιδιαίτερα το δωμάτιο του Γέροντος Παχωμίου, που είχε πριν βαριά μυρωδιά από τη μακρά ασθένεια του κατάκοιτου Γέροντος. Ο Γέροντας Παΐσιος γράφοντας για τους ενάρετους Αγιορείτες πατέρες

αναφέρει: «Ο πατήρ Παχώμιος γιόρτασε με τον Άγιο Γεώργιο στον Ουρανό, όπως είπε, και χόρτασε από τα κάλλη του Παραδείσου και μέθυσε από το πνευματικό κρασί της αγάπης του Θεού μαζί με τον Άγιο Γεώργιο. Ο καλός Θεός να αξιώσει και εμάς να γευθούμε λίγο απ' αυτό».

Πηγες - Βιβλιογραφία

Δαβίδ ιερομ., Ο Γέρων Ευλόγιος του Φανερωμένου, Θεσσαλονίκη 1984, σσ. 20-21.
Παΐσιου Αγιορείτου μοναχού, Αγιορείται Πατέρες και Αγιορείτικα, Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1994, σσ. 43-44.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Β΄ 1956-1983. σελ. 885-886